Sprawozdanie

Teoria Współbieżności

Laboratorium 5

Joanna Bryk, środa 17:50

1. Wstęp

- 1.1. Pierwszym zadaniem było zaimplementowanie rozwiązania problemu czytelników i pisarzy przy pomocy semaforów i zmiennych warunkowych. Kolejnym krokiem było wykonanie wykresu 3D czasu w zależności od liczby wątków.
- 1.2. Zadanie drugie polegało na implementacji listy, w której wykorzystywany jest mechanizm blokowania drobnoziarnistego. Następnie należało zaimplementować listę, w której stosuje się jeden zamek blokujący dostęp do całości i porównać wydajności tych rozwiązań.

2. Implementacja

2.1. W zadaniu tym wzorowałam się na rozwiązaniu z podręcznika *Programowanie współbieżne i rozproszone w przykładach i zadaniach* autorstwa Z. Weiss, T. Gruźlewski (zadanie 4.2.3, rozwiązanie poprawne). Stworzyłam nowe klasy *Writer*, *Reader* i *Library*.

```
class Reader extends Thread {
    private Library library;
    public Reader(Library library) {
        this.library = library;
    }

    public void run() {
        for(int i = 0; i < 100; i++) {
            library.beginReading();
            library.endReading();
        }
    }
}

class Writer extends Thread {
    private Library library;

    public Writer(Library library) {
        this.library = library;
    }

    public void run() {
        for(int i = 0; i < 100; i++) {
            library.beginWriting();
            library.endWriting();
        }
    }
}</pre>
```

```
ublic class Library {
   public void beginReading() {
   public void endReading() {
   public void beginWriting() {
   public void endWriting() {
```

}
}

2.2. Zgodnie z poleceniem każdy element listy składał się z wartości typu Object, referencji do następnego węzła oraz zamka (użyty *java.util.concurrent.locks.ReentrantLock*). Dodatkowo zaimplementowałam funkcje pomocnicze.

```
public class Node {
    private final Object o;
    private Node next_element;
    private final ReentrantLock lock = new ReentrantLock();

public Node(Object o, Node next_element) {
        this.o = o;
        this.next_element = next_element;
    }

public void addNext(Node next_element) {
        this.next_element = next_element;
    }

public boolean isLast() {
        return this.next_element == null;
    }

public Object getObject() {
        return this.o;
    }

public Node getNext_element() {
        return this.next_element;
    }

public ReentrantLock getLock() {
        return this.lock;
    }
}
```

Następnie zaimplementowane zostały dwie klasy – *ListManyLocks* i *ListOneLock*. W każdej z nich znajdują się trzy metody: *boolean contains* (*Object o*), *boolean remove* (*Object o*), *boolean add* (*Object o*). Działanie tych metod jest podobne jedynie z różnicą dotyczącą blokowania.

Lista z blokowaniem drobnoziarnistym:

```
public class ListManyLocks {
    private Node head;
    private int sleep_time;

    public ListManyLocks(Object o, int sleep_time) {
        this.sleep_time = sleep_time;
        head = new Node(o, null);
    }

    boolean contains(Object o) {
```

Dodatkowo stworzyłam klasy ListManyLocksThread i ListOneLockThread.

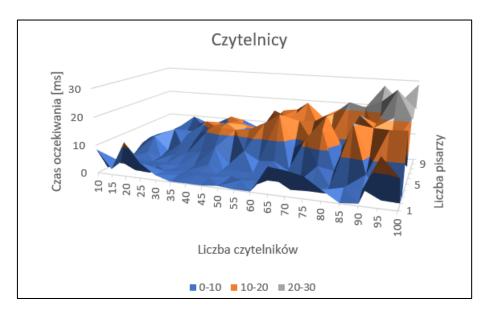
```
public class ListManyLocksThread extends Thread {
    private ListManyLocks listManyLocks;

    public ListManyLocksThread(ListManyLocks list) {
        this.listManyLocks = list;
    }
```

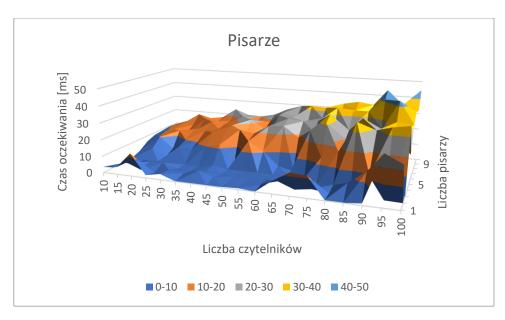
Klasa *ListOneLockThread* wyglądała identycznie – jedyna różnica to oczywiście zmiana typu listy na *ListOneLock*.

3. Wykresy

3.1. Stworzyłam wykresy zależności czasu oczekiwania pisarza (a następnie czytelnika) od liczby czytelników (10-100) i pisarzy (1-10).

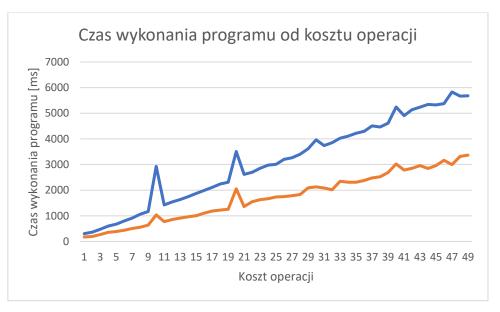

Rysunek 1 Średni czas czekania czytelników

Rysunek 2 Średni czas czekania pisarzy

3.2. Kolejny wykres wykonałam po uruchomieniu drugiego programu. Oś X (koszt operacji) dotyczy zmiennej *sleep_time*.

Rysunek 3 Czas wykonania programu

Pomarańczowa linia odpowiada programowi z blokowaniem drobnoziarnistym, niebieska z listą z jednym zamkiem.

4. Podsumowanie

4.1. Na obu wykresach widoczna jest zależność – im więcej wątków, tym czas oczekiwania zarówno pisarzy jak i czytelników jest większy. Można również zauważyć, że średni czas czekania czytelnika jest mniejszy niż czas czekania pisarza.

4.2. Na wykresie widać, że różnica pomiędzy blokowaniem drobnoziarnistym a blokowaniem z jednym zamkiem jest szczególnie widoczna, kiedy koszt jednej operacji jest duży. W przypadku, kiedy koszt jest mniejszy, wydajność obu mechanizmów zdaje się być podobna z lekką przewagą blokowania drobnoziarnistego. Na wykresie widoczne są również wartości odstające, prawdopodobnie wynika to z działań systemowych spowodowanych uruchamiania wątków w pętli.

5. Bibliografia:

- 5.1. https://docs.oracle.com/javase/1.5.0/docs/api/java/util/concurrent/locks/Condition.ht ml
- 5.2. https://home.agh.edu.pl/~funika/tw/lab5/
- 5.3. Z. Weiss, T. Gruźlewski, *Programowanie współbieżne i rozproszone w przykładach i zadaniach*, WNT, 1993